

Час

Ми всі в житті свій час втрачали,
І не годину, і не дві,
А стільки в тім всім змарнували,
Що не вміститься й в голові!

Бо кожна мить - йде геть у Вічність,
І в тім нічого ж не вернеш,
Найбільша в цім є драматичність,
Бо втрат в нас в цьому всіх - без меж.

Вогонь Небесний в певній мірі,
Й все більше наростає він
У всій земній нашій квартирі
Для людства всього. Й навздогін

А може бути дійсна служба,
В якій той мед частіш гіркий,
В ній з Богом й людством справжня дружба,
І битви є, й серед стихій.

Можливість, й в ній нам всю кмітливість,
Щоб й миті тої не згубить,
Весь час в нас, як найвищу милість,
Для Бога й людства щось робить.

Ніколи, духом в тім і серцем,
І весь свій час, і кожну мить,
І день, і ніч в нас в серці дверці
Все будуть з Космосу ловить,

І втрати ті в нас всі - з найбільших,
Бо ж найдорожчий в тім ресурс,
Й невинуваний, й в тім з найгірших
Для нас із втрат усіх, й спокус.

Й останній вік, майже століття,
Вже на години час пішов,
Як нам його в всіх лихоліттях
Треба цінити, вже ж зійшов

Нам пізно буде щось робити,
Якщо не йти вже в тім вперед,
На випередження всім і жити
Єдиний шанс є, й в нім не мед!

В тій службі й мить завжди безцінна,
Бо в миті тій і вічність є,
Та, що від інших всіх відмінна,
І лиш в такій нам Бог й дає

Й те все ми зможем усвідомить,
Як Вчення Шамбали візьмем,
Багато що прийде на спомин,
З ним, й в ньому - ми вже не помрем

Що треба нам в той путь-дорогу,
Де Вічність й мить у всім одна,
Щоб час цінить - нам Агні Йогу
Треба вивчати, й в нас вся вона.